

NIEUWSBRIEF

Imani **Belgium** vzw

Ontwikkelingsorganisatie

info@imanibelgium.org

<https://www.imanibelgium.org>

Vijftiende jaargang nr.38

1 maart 2021

OPROEP

Ben je sociaal, enthousiast en begaan met de situatie in Afrika/Kenia, en wil je zelf de handen uit de mouwen steken?

Imani Belgium ontvangt met open armen:

- Iedereen, jong en oud, die ons bestuur wil komen versterken,
- Iedereen met een vlotte pen die onze nieuwsbrief wil mee vorm geven met vlotte, begeisterende, informatieve en wervende teksten.
- Iemand met kennis van WordPress die onze websites mee wil vorm geven en onderhouden.
- Eenieder die Imani Belgium wil vertegenwoordigen in zijn gemeente, vereniging, bedrijf, organisatie enz.
- Eenieder die op één of andere manier de handen mee uit de mouwen wil steken bij fondsenwerving, evenementen enz.

Contact: info@imanibelgium.org

Voorwoord

Licht aan het einde van de tunnel

We zijn het beu ! De manier waarop we momenteel nog steeds in afzondering moeten leven en opgehokt zijn door Corona. De lente komt eraan. Het begint te kriebelen en iedereen wil er weer stevig tegenaan. Wel, zo ook staan de bestuursleden van Imani al lang te popelen om terug naar Kenia te kunnen reizen om de projecten aldaar eigenhandig op te volgen. Maar, de vaccins komen er aan en tegen het midden van dit jaar zouden we in veel betere tijden moeten verkeren.

In Afrika heeft Covid-19 minder hard toegeslagen dan in Europe. Voor 2021 hebben we weer heel wat projecten op het oog in het Imbeke centrum. Enkele willekeurige voorbeelden :

- een waterproject om de waterhuishouding op het Imbeke terrein te verbeteren;
- het herbouwen en uitbreiden van het sanitair gebouw;
- de evaluatie en verderzetting van ons 'peanut project' waarbij kleine boeren (vaak vrouwen van de vrouwenverenigingen) pindanoten zijn gaan kweken en die in het Imbeke centrum komen malen tot pindaboter, waardoor ze hun product veel duurder kunnen verkopen;
- de voorbereiding van een internaat gebouw voor studenten die thuis niet veilig zijn of die vanuit de steeds bredere omgeving van Oyugis komen afgezakt om opleidingen te volgen in het centrum.

Gezien de huidige reisbeperkingen zit er niets anders op dan de voorbereiding van dit alles grotendeels over te laten aan onze lokale staf in het Imbeke centrum. De concrete uitvoering plannen we dan eerder naar de tweede helft van het jaar toe. En daarbij kunnen we als bestuursleden van Imani Belgium dan wellicht weer een oogje in het zeil gaan houden.

We hebben een oeverloos vertrouwen in onze sponsors en weten dat ze ons ook in 2021 zullen blijven steunen in onze belangrijke opdracht. Maar ook jullie allemaal kunnen ons daarbij helpen door 'vriend te worden van onze vzw'. Zo wordt het nog meer jullie eigen project. De betalingsuitnodigingen worden eerstdaags verstuurd.

Sommigen onder jullie hebben eind vorig jaar of begin van dit jaar hun bijdrage misschien reeds opnieuw betaald. Onze oprechte dank daarvoor.

Wij durven hopen dat jullie ook dit jaar weer massaal op onze oproep zullen reageren, waarvoor reeds op voorhand onze hartelijk dank.

*Namens het bestuur van Imani Belgium vzw
Leo Versteynen*

UW HULP

Voor giften met een fiscaal attest

O.S.J. Prioraat Lage Landen-Steunfonds vzw
Kasteelstraat 14
9250 Waasmunster

IBAN: BE26 7370 2912 7729
BIC: KREDBEBB

Stortingen op deze rekening komen integraal toe aan de projecten van Imani Belgium vzw

Voor giften zonder fiscaal attest

Imani Belgium vzw

IBAN: BE12 0015 2732 2792
BIC: GEBABEBB

Briefwisseling

Imani Belgium vzw
Steenweg op Oosthoven 14 Bus 3
2360 Oud-Turnhout

- info@imanibelgium.org
- leopold.versteynen@telenet.be
- michel.van.riel@telenet.be
- fransvanmiert@telenet.be

Brief van Sarah

Sara Awuor Okeyo kreeg voor haar middelbare studies steun van een sponsor van Imani. Ze is dat dus niet vergeten. Hieronder haar brief.

*St. Teresa's Kibuye Church
P.O.Box 50 - 46100
Kisumu - Kenya*

4 januari 2021

Aan Imani Belgium,

Beste familie Verhoeven,

Hoe gaat het met jullie. Het is lang geleden dat ik nog iets van mij liet horen. Het is met veel genoegen dat ik je deze brief schrijf om mijn dankbaarheid te uiten omdat jullie mij gesponsord hebben vanaf Form 1 in 2012 tot ik mijn diploma haalde van het middelbaar onderwijs in 2015 in Form 4. Woorden kunnen niet beschrijven hoe dankbaar ik ben, nogmaals hartelijk dank.

In september 2016 ging ik naar het college, The Kisumu National Polytechnic voor een graduaatopleiding in civiele technieken en ik behaalde mijn diploma in 2019.

Ik zie er nu naar uit om in september van dit jaar naar het Kenya Technical Training College (KTTC) te gaan. Mijn motief daarvoor is om leraar te worden in civiele technieken.

Nogmaals dank en ik zou het heel fijn vinden om met jullie in contact te blijven en om een vriendschap tussen ons op te bouwen.

*Tous sincèrement
Sarah Awuor Okeyo*

**Ik ben Redemptah Sophie A. Otieno,
moeder, weduwe,
Mama voor de gemeenschap
en directrice van
het Imbeke Centrum
(Deel 2)**

*Met dank aan Catherine Thys
voor de vertaling.*

Het leven gaat verder

Tijdens de kerstvakantie zong ons gezin kerstliederen en speelden we op lokaal gemaakte instrumenten zoals de drum en de kayamba. Mijn vader hield pluimvee en bracht dan één van onze grote kalkoenen naar de broodbakkerij waar de kalkoen voor ons gebakken werd. Hij overleed in 1977 aan een hersenvliesontsteking toen ik in het tweede jaar middelbaar zat en sindsdien heb ik nooit meer een echt kerstfeest meegemaakt zoals ik mij dat voorstel. Kerstdag is nu een dag zoals alle andere dagen. Toen mijn vader overleed was alleen mijn oudere zus Pamela aan het werk als leerkracht. Joab studeerde aan het college en de anderen - ik,

Sophie in gesprek met de Lady Edna vrouwengroep

Pas getrouwd met Eric

Thereza, Henry, Millicent, en Samuel, liepen nog school. Henry en Samuel zijn inmiddels overleden. Pamela stond financieel voor ons in en moeder hielp haar wat met het geld dat ze verdiende met haar groenten.

Na de middelbare school kon ik niet naar het A-niveau omdat mijn zus na mij ook nog schoolgeld moest betalen voor mijn andere broers en zussen. Ik zocht en vond een sponsor bij NCKK en kon zo een opleiding bedrijfsadministratie, optie boekhouding volgen aan de Kenya Polytechnic (nu Technische Universiteit) in 1981. In die periode liep ik drie maand stage bij de personeelsdienst van Sony Sugar Company en zij wilden mij aanwerven na mijn opleiding. Ik aanvaardde dat aanbod en ze namen mij in dienst als assistent-boekhouder. Vijf jaar later vond ik een betere baan als econoom van een school. Daar was ik verantwoordelijk voor het niet-onderwijzend personeel, de administratie en ook de schoolrekeningen, totdat ik in 1988 met mijn man Eric huwde en later een tijdje stopte met werken om voor mijn kinderen te zorgen. De school hield een afscheidsfeest voor mij en het personeel schonk mij een koe. Van de directeur kreeg ik een wandklok omdat de boekhouding-rekeningen van de school altijd tijdig klaar waren.

De ommekeer.

Ik hield me wel nog bezig met kleine activiteiten en verkocht kruidenierswaren zoals suiker, rijst, melk, frisdrank enz. Er waren toen erg weinig winkels in Oyugis. Mijn man overleed in 2000 na een paar uur hoofdpijn en ik bleef achter met drie dochters, Lovena, Viviane en Loyce, die nu volwassen zijn. Ik verloor niet alleen mijn echtgenoot, maar ook mijn volledige kostwinning. Het leven werd heel zwaar. Op een dag weende mijn jongste dochter omdat ik zelfs geen brood meer kon kopen! Dat heeft me diep geraakt. Ik begon 's nachts cakes te bakken voor een winkel om het schoolgeld voor mijn kinderen bijeen te scharrelen. In die tijd bekwam me soms het gevoel dat ik de ongelukkigste weduwe ter wereld was, totdat ik vrijwillig gemeenschapswerk ging doen bij de Franciscanessen in Oyugis, eten naar de gemeenschap bracht, de vrouwen wat kookkunst bijbracht en hen leerde hoe meerwaarde aan het voedsel te geven. Toen besepte ik dat vrouwen het inderdaad hard te verduren hadden in de gemeenschap. Ik plaatste vrouwen in groepen en begon hen kleine inkomensgenererende activiteiten aan te leren. Dat leidde er uiteindelijk toe dat ik in 2005 de gemeenschapsorganisatie Imani (vertaling: geloof) oprichtte waarmee we verschillende vrouwengroepen konden bereiken.

Een luisterend oor voor de senioren van Mang'ang'a

Mijn genezingsproces was ingezet en ik genas andere vrouwen. Met hen samenwerken was zowel voor mij als voor hen een therapie. Het was een win-winsituatie. Dat was ook het moment dat ik gebeten werd door het gemeenschapsontwikkelingsvirus! Ik keerde ook terug naar het college voor een opleiding in projectbeheer.

Een groot hart voor meisjes, vrouwen en studenten

Tot de dag van vandaag woon ik elk jaar nog altijd een aantal bijeenkomsten en seminaries bij om mij verder te bekwamen in gemeenschapsontwikkeling en leiderschap om zo de gemeenschap nog beter van dienst te kunnen zijn.

Voor ik Imani oprichtte, kreeg ik ook de kans om ervaring op te doen in gemeenschapswerk bij andere organisaties zoals het Franciscaans centrum voor jonge vrouwen en ecologie als assistent-coördinator, de Pentecostal Church Development Office als bestuurder en het Jam Christian Community Project als projectboekhouder. Ik ben nog altijd lid van het Kenya Women Finance Trust en van de raad van bestuur voor de middelbare school Nyandiwa.

Imani

Al doende ontmoette ik enkele Belgische vrienden in Kabondo. Twee van hen, Lea en Frans, maakten in 2009 kennis met ons werk in Oyugis. Zij raakten geïnteresseerd en herdoopten hun non-profitorganisatie tot Imani Belgium.

Sophie met AMieke Giedts, samen met haar man Marc, één van de pioniers van Imani Belgium

Dit is uitgegroeid tot een intense samenwerking waarin we kennis en vaardigheden uitwisselen en aan beide zijden inzichten verwerven met respect voor elkaars culturele waarden. Via Imani Belgium kregen we een veel groter bereik om de gemeenschap te helpen. Dit heeft geleid tot:

- De bouw van 4 kleuterscholen
- De bouw en renovatie van circa 133 lemen huizen (hutten)
- De bouw en inrichting van een dispensarium voor de gemeenschap
- De inrichting van drie dispensaria
- Water voor de gemeenschap
- Hulp bij de huisvesting van 26 gezinnen.
- De renovatie van klassen
- De toepassing van een voedselprogramma voor kinderen jonger dan vijf
- De invoering van een medisch programma voor kinderen jonger dan vijf
- De betaling van schoolgeld voor 270 kwetsbare studenten
- De betaling van medische kosten voor leden van de gemeenschap

Imbeke

Imani Belgium maakte ook de oprichting mogelijk van het Imbeke Charitable Trust waarmee we een groter deel van de gemeenschap kunnen bereiken. Dit leidde op zijn beurt tot de oprichting van het Imbeke Centrum voor capaciteitsopbouw van de gemeenschap en opleidingen in beroepsvaardigheden voor kwetsbare meisjes en tienermoeders.

Zie onze website www.imbeke.org .

Het centrum bevindt zich in het midden van het dorp en geeft iedereen in de gemeenschap het gevoel dat ze erbij horen. Het doet me goed om te zien dat het centrum groeit, dat de vrouwen zich ontwikkelen, dat kinderen naar school gaan, dat jonge vrouwen vaardigheden leren, dat boeren een opleiding krijgen, en ja IMBEKE CENTRE MAAKT EEN GROOT VERSCHIL IN DEZE GEMEENSCHAP!!!!

IK BEN EEN TROTSE VROUW EN MOEDER VAN EEN TROTSE GEMEENSCHAP.

Sophie Redemptah Otieno

Brief van Brian Boval

Boval is een weesjongen die na het overlijden van zijn grootmoeder alleen in haar hut bleef wonen. Boval is een stotteraar en men dacht daarom dat Boval het niet ver zou brengen. Sophie kende de grootmoeder van Boval en zo kwam hij in het sponsoringprogramma terecht van Imani/Imbeke. Wat niemand hem had toegedicht, Boval beëindigde in 2019 met succes zijn middelbare studies. Met een jaar vertraging wegens corona, begint Boval aan zijn opleiding als bouwvakker. Lees hieronder een ingekorte versie van zijn brief.

Sikri Technical Training Institute, Oyugis

To Imbeke Development Center,

Dear Sir, Ik ben blij dat ik de covid pandemie veilig ben doorgekomen. Ik wil de sponsors bedanken voor de inspanningen die zij gedaan hebben om mij te laten studeren. Het is bijna niet te geloven welk verschil dat heeft gemaakt voor mijn leven. Zonder uw hulp was dit nooit mogelijk geweest. Ik herinner me nog zeer goed dat we samen zaten en dat ik om uw hulp vroeg om mij te blijven helpen bij mijn verdere opleiding. Ik begin nu een cursus bouw en constructies. Daarna kan ik als zelfstandige aan de slag en hoef ik niet te wachten op een postje in overheidsdienst. Ik kan dan door de hulp van uw organisatie een fiere man zijn. Ik dank u ook omdat u hier bij ons reeds zoveel mensen hebt geholpen. Ik ben jullie enorm dankbaar. Yours faithfully,

IMBEKE OP MISSIE

Het betekent toch wel iets als de naam van Imbeke ver weg van Oyugis al een belletje doet rinkelen.

MBITA is een vissersdorp op de oevers van het Victoriameer, op zo'n honderd kilometer van Oyugis, en behoort tot Homa Bay County. Onder de auspiciën van KWFT (Kenya women finance trust) had ENA (Eco network in Africa) in december 2020 een bijeenkomst georganiseerd voor vrouwengroepen die een opleiding gevolgd hadden in visteelt en voor jonge meisjes die een training gekregen hadden over empowerment en hoe ze voor zichzelf moeten zorgen.

Het was niet toevallig dat deze bijeenkomst plaats vond in een vissersdorp. Immers de meeste jonge meisjes rond het meer trouwen op jonge leeftijd, HIV infecties zijn hoog als gevolg van seks voor vis en dat geldt niet alleen voor jonge meisjes maar tevens ook voor de vrouwen rond het meer.

De meisjes werden aangemoedigd om goed te studeren en om weg te blijven van mannen die enkel misbruik van hen willen maken, om eens zwanger, hen te laten vallen waardoor zij eindigen als tweede vrouw van een oude man. De meisjes kregen een T-shirt met het opschrift "IK BEN NOG NIET KLAAR OM EEN MOEDER TE WORDEN".

De vrouwen werd gewezen op hun verantwoordelijkheid voor hun jonge meisjes. Zij moeten hun meisjes aanmoedigen om goed te studeren, hen daarvoor ook de nodige tijd en ruimte geven, maar ook tijd maken om met hen te praten.

De vrouwengroepen die de training in visteelt hadden gevolgd kregen van de voorzitter van ENA de raad om hun vis niet te jong te verkopen en afzetmogelijkheid te zoeken bij firma's die visproducten op de markt brengen. De visboeren klaagden dat de prijzen te laag zijn.

Als een van de organisaties die een reputatie heeft in het creëren van een meerwaarde met vis, werd IMBEKE uitgenodigd om de vrouwen te leren wat ze nog allemaal met de vis kunnen doen, apart van hem gewoon te verkopen zoals hij uit het meer komt. Sophie vertelde hen dat wat Imbeke in Mbita kwam doen onderdeel is van de training koken, voedselveiligheid en opwaardering van plaatselijke etenswaren (zoals vis) die in het Imbeke opleidingscentrum gegeven worden aan jonge vrouwen.

Zoals op de foto te zien, heeft het Imbeke team verschillende bereidingen met vis gemaakt, benoemd en tentoongesteld.

